N°. 2555 — 1855.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG 22 SEPTEMBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 21 September.

Ter Eerste Kamer heeft de diskussie over het adres van antwoord op de troonrede niets meldenswaardig opgeleverd. Het gewijzigd ontwerp der kommissie, dat wij gisteren mededeelden, is, behoudens eenige weinig beteekenende wijzigingen, goedgekeurd: het is, wat de Eerste Kamer wilde wat het zijn zou, een »weerklank" op de troonrede.

Iets anders mogt het niet zijn — ons Hoogerhuis kon dat niet gedoogen. Zoo vele zijner leden het woord voerden, zoo velen herhaalden dan ook als uit éénen mond: vergeten wij het niet; *parlons bas;* wij hebben slechts een weerklank te geven! En zoo vast was men besloten in den toon der troonrede te blijven, dat, toen de heer van Dam van Isselt voorstelde, in de § betreffende den toestand der slaven-bevolking, het verlangen uit te spreken, dat de slavernij in de nederl. koloniën mogt worden afgeschaft, dit voorstel door velen onaannemelijk geacht werd, omdat de troonrede niet zóó ver ging, en zich bepaalde tot het opwekken van eene flaauwe hoop. De hoop uit te drukken, dat de afschaffing der slavernij van den voor te dragen wettelijken maatregel het gevolg mogt zijn, gelijk de heer van Rijckevorsel verlangde — dat ging dus nog even aan: zoo bleef men in den toon der troonrede. Van stelliger en krachtiger bewoordingen had men zich echter te onthouden; want dan zou het adres van antwoord iets anders zijn dan een weerklank. Die argumentatie werd zoo afdoende geacht, dat het amendement van den heer van Dam door hem ingetrokken en dat van den heer van Rijckevorsel goedgekeurd werd.

Bij de boekhandelaars Schonevelt en Zn. alhier, ligt ter teekening een tweede adres aan den gemeenteraad, houdende bedenkingen tegen den voorgestelden gemeente-accijns op het gemaal.

De eerste grief, welke de tolken der revolutionnaire politiek tegen den Koning van Napels doen gelden, wij zagen het gisteren, heeft niets te beteekenen; de tweede is zoo kinderachtig, dat men het bijna beneden zich acht er bij stil te staan. Die grief wordt aldus geformuleerd: de eer van Engeland zal geschonden zijn, doordien aan een zijner diplomatieke agenten de toegang tot een der loges in den schouwburg te Napels ontzegd is. Laat ons zien wie hij is, in wien de eer van Engeland geschonden is geworden en van welken aard de beleediging is, welke hem zal aangedaan zijn.

Fagan is de naam van den persoon, waarvoor lord Palmerston het tegenover Napels zoo hoog heeft opgenomen. Die heer Fagan nu is een der uitnemendste werktuigen, waarvan de grootmeester der revolutie zich sedert lang bediend heeft, om in de Staten van Koning Ferdinand eene zekere gisting te verwekken en levendig te houden. Daartoe is hij reeds sedert 1847 werkzaam geweest, en dat niet zonder succes. Want daar zijne moeder eene siciliaansche vrouw is en hij dus op Sicilië zijne bloedverwanten en vrienden heeft, kon hij, zonder terstond argwaan te verwekken, telkens en telkens op nieuw zich te midden van hen begeven, om hen op te ruijen, hen te besturen bij den arbeid ter organizatie van den opstand en hunnen moed te verhoogen, door hun Engelands ondersteuning toe te zeggen. Toen echter Koning Ferdinand aan het oproer een einde had gemaakt, was het van algemeene bekendheid, welke rol de heer Fagan, ter beroering der napolitaansche Staten, gespeeld had en met nadruk werd dan ook van gouvernementswege op zijne verwijdering aangedrongen. Daartegen werden aanvankelijk groote bezwaren geopperd; Napels hield echter vol en ten laatste zou de heer Fagan naar elders verplaatst worden. Intusschen kwam daar tot dus verre niets van. Wel kreeg hij eene diplomatieke betrekking bij de engelsche legatie te Berlijn; doch nu onder dit, dan weer onder een ander voorwendsel werd zijn vertrek daarheen telkens verschoven en zoo gebeurde het dat hij, ofschoon niet meer officieel aan de legatie te Napels verbonden, toch voortdurend zich daar bleef ophouden. In de laatste maanden maakte hij van zijn verblijf gebruik, om zijne vroegere betrekkingen tot de voornaamste revolutie-mannen op Sicilië te herlevendigen — met welk doel zal wel niet gezegd behoeven te worden.

Uit het voorgaande kan men opmaken, dat de heer Fagan te Napels bij het gouvernement weinig gezien moet zijn. Daar volgt echter ook nog dit uit, dat, welke *airs* van een diplomatiek personaadje de heer Fagan ook aanneme, hij te Napels niet ontzien behoeft te worden als iemand met een officiëel karakter bekleed. Te Napels is hij een britsch onderdaan, die zich te onderwerpen heeft aan de daar vigeerende wetten en reglementen niets anders en niets meer.

En in welk opzigt meende hij nu dat door op hem de daar bestaande verordeningen toe te passen, Engelands eer geschonden was? Ter in het licht stelling der palmerstonsche taktiek, welke het nuttig is van nabij te leeren kennen, willen wij er beknoptelijk melding van maken.

In den grooten schouwburg te Napels heeft de direktie eene afzonderlijke loge, die, omdat men vandaar uit een goed gezigt op den geheelen schouwburg heeft, door de liefhebbers druk bezocht wordt. Nu is er echter een politie-reglement, waarbij in 't algemeen aan allen, niet bepaaldelijk aan den heer Fagan, maar aan alle schouwburgbezoekers de toegang tot die loge ontzegd wordt, — een reglement, waaraan niet altijd de hand wordt gehouden, maar dat desniettemin bestaat en van toepassing kan worden gemaakt. Dat reglement nu is op den heer Fagan toegepast en dat is het, wat zijne hevigste verontwaardiging heeft gaande gemaakt — ziehier bij welke gelegenheid. Hij bevond zich in den schouwburg en in de loge in quaestie. Elders zat de minister van politie. Deze laatste laat zijn lorgnon rondgaan langs de loges en krijgt dus ook een oogenblik den heer Fagan in 't gezigt. Daarover verbolgen, neemt deze laatste haastig ook zijn lorgnon ter hand en braqueert dien met zulk eene onbeschaamdheid op den minister van politie, dat het gansche publiek er over gescandalizeerd was. Toen echter dat fixeeren lang genoeg had aangehouden, zond de minister een zijner officieren naar de loge van den direkteur heen, om hem het bestaande politie-reglement in herinnering te brengen en hem te doen weten, dat alle personen, die in zijne loge niets te maken hadden, en dus ook de heer Fagan, zich van daar te verwijderen hadden. Hevige woede over die nederlaag, waardoor aan dien strijd met tooneelkijkers een einde werd gemaakt, bij den heer Fagan. Protest bij den napolitaanschen minister van Buitenl. Zaken. Rapport aan lord Palmerston. Dorst naar wraakneming bij dezen, daar, door de toepassing van een politie-reglement op een Engelschman, die zich onbehoorlijk gedraagt, de eer van Engeland geschonden is. Ter wreking van die aldus geschonden eer een engelsch eskader uitgezonden naar de middellandsche zee, enz. enz. Ziedaar de gansche historie, die den revolutionnairen bladen aanleiding geeft, om »den barbaarschen Koning Bomba" te verwenschen — en waarbij wij ons zouden schamen zoo lang vertoefd te hebben, zoo wij daaruit niet konden leeren, van welke ellendige middelen de grootmeester der revolutie het niet beneden zich acht zich te bedienen, om ten aanzien van een gouvernement, dat hij bemoeijelijken wil, tot zijn doel te geraken. Intusschen haalt elk verstandig mensch de schouders op over de tweede grief tegen Koning Ferdinand en wordt, door haar te doen gelden, niemand gekompromitteerd dan datzelfde Engeland, welks sympathie in de laatste jaren toch reeds zoo vreeselijk veel te lijden heeft gehad.

Wij laten hier nog een paar plaatsen volgen uit het merkwaardig werkje, waarmede onze lezers in ons voor laatste Nommer hebben kennis gemaakt.

»Een moordende bijl heeft den heerlijken konings-eik geveld!" roept de schrijver van *Was hat Europa zu furchten und zu hoffen?* en hij vervolgt aldus: »O Duitschland, Duitschland! uw edel volk, even sterk naar geest als naar ligchaam, waardig aan *het hoofd aller volken* te staan, is nu het voorwerp van den hoon, zelfs van de verwijderdste, nauwelijks der barbaarschheid ontrukte, Staten. Nog bestaat er duitsche kracht en moed, nog doorgloeit vaderlandsliefde de borst van elken Duitscher, nog wordt het vreemde juk niet minder verfoeit dan ooit, en krijgsmoed, koene vastberadenheid, koele verachting des doods, beleid, onwrikbare trouw en dapperheid zijn nog, gelijk vroeger, de uitstekende, algemeen bekende trekken van het karakter der natie. De voorouders behoeven alzoo niet over hunne nakomelingen te blozen, maar moeten hun eigen gemis aan doorzigt, hun eigen onvergeeflijke dwaasheid te meer betreuren."

Zou deze smartelijke uitroep nu na vijftig jaren misschien niet meer van toepassing zijn?

De hoofdkwaal, welke Duitschland ten gronde rigt, wordt volgenderwijs gekarakterizeerd:

»Onberekenbaar zijn uit een politiek oogpunt beschouwd de treurige gevolgen, welke ontstonden ten gevolge der hervormings-zucht, waarmede vervuld was een in de eenzaamheid des klooster, onder nutteloos redetwisten en schoolsche geleerdheid opgevoede, zich aan de gansche wereld niet bekreunende bedelmonnik, en welke gevolgen onafgebroken Duitschland teisterden. Eensklaps braakte de hel haar afschuwelijkst gedrocht uit: godsdienstig fanatismus verhief zijn zetel in het rampzalige Duitschland. Nu werden alle banden verscheurd, welke de leden van het duitsche Staats-ligchaam aan elkander hechtten; partijwoede en sekten-haat drongen zich in de plaats van eendragt en vaderlandsliefde; vaderland en duitsche vrijheid werden voorwerpen van minder belang, zoodra er van godsdienstige meeningen of theologische stellingen spraak was en alle hoop op eene gemeenschappelijk harmonische zamenwerking der eenige, nu geheel afgescheiden gedeelten tot een vast en groot Staats-doel, was door de heillooze reformatie voor altijd uit Duitschland verdwenen."

Dat dit oordeel *niet van een Katholiek* afkomstig is, blijkt uit de beschuldiging, waaraan de schrijver even onbewimpeld de katholieke partij en bijzonderlijk de oostenrijksche politiek van dien tijd, onderwerpt, welke laatste »in geheel wanhopige middelen meende redding te zullen vinden. Men was gedwongen vreemde hulp te zoeken en wendde zich tot Zwedens Koning; doch zoodra Gustaaf Adolfs vanen zegevierend te midden van Duitschland wapperden, voelde men tegelijkertijd den druk van den vreemden beschermer. De vroegere bondgenoot der duitsche vorsten sprak nu op den toon eens gebieders; zijne raadgevingen werden bevelen en zijn wil werd wet. De vroegtijdige dood van den zweedschen held bevrijdde Duitschland van een meer en meer lastig wordende voogdijschap; maar verdeeld en verscheurd door partijgeest, kon het niets meer door eigen kracht; vreemde ondersteuning was zijne dringendste behoefte en Frankrijk, onder het bestuur van zijn grooten minister, verving nu Zweden en nam het protektoraat aan over Duitschland... De kracht van het duitsche reuzen-ligchaam te verlammen en door alle kunstgrepen en listen in een altijddurende magteloosheid te houden, werd alzoo, van dat tijdstip aan, de eerste grondstelling der fransche politiek; geen wonder dienvolgens, dat, onder de hoede van zulk eene magt, de westfaalsche vrede tot stand kwam, een vrede waardoor de inwendige regeringloosheid wettelijk georganizeerd werd, en de gevaarlijke invloed van vreemde mogendheden, bijzonderlijk van Frankrijk, konstitutioneel, en bovendien de voortdurende krachteloosheid van Duitschland tot grondwet gemaakt werden. Van dien tijd aan onderwierp de geschokte Staat zich steeds aan vreemde indrukken; het standpunt der vorsten was voor al tijd valsch, de politieke belangen werden steeds meer en meer verschillend, de geest van gemeenschap verdween, het belang van allen werd aan de kleingeestigste plannen van enkele standen geofferd, en wijl destijds aan alle zijden magtige en zelfstandige monarchiën zich vormden, welke de politieke gedaante van Europa van lieverlede geheel veranderden, zoo was het lang voor uit te zien, dat de vermolmde steunpilaren van het duitsch Staats-gebouw, dat zijn aanwezen meerendeels aan de barmhartigheid zijner magtige naburen te danken had, bij den eersten schok zouden instorten, die alles in een puinhoop zou veranderen."

't Is jammer dat men van een zoo juisten beoordeelaar geene schets van den tegenwoordigen duitschen toestand bezit. Wat moet nu gedaan worden, opdat deze lijkrede, bij de tegenwoordige europeesche krizis, niet bewaarheid worde? Waarin ligt eeniglijk Duitschlands heil, en wie zijn *thans* zijne vijanden?

Men schrijft aan de Redactie van het *Handelsblad:*

»Het verwerken van ongeveer drie millioen ponden Indische duiten is op 15 Maart ll. aanbesteed en gegund aan eene Amsterdamsche firma, welke bezig is eene fabriek te bouwen, waartoe haar door den stedelijken raad der hoofdstad een terrein op stads grond is afgestaan.

»Thans verneemt men met niet geringe verwondering, dat een gedeelte der nieuwe plaatjes in Birmingham zal worden vervaardigd, vervolgens in Nederland gemunt en alsdan vrij van regten op Java ingevoerd.

»De wet op het stuk der uit- en ingaande regten *verbiedt* den invoer hier te lande van koperen duiten-plaatjes.

»Men verneemt echter, dat deze invoer zal worden toegestaan en dat men tot dat einde wil gebruik maken van art. 3 § 2 der van 1 Sept. 1854 (*Staatsblad* N°. 120), waarbij den Koning het regt wordt voorbehouden, om den vrijen invoer toe te staan van sommige artikelen, ten einde deze hier te lande eene bewerking te doen ondergaan.

»Eene wet, zaamgesteld om de inlandsche nijverheid te bevoordeelen, zoude dus worden gebruikt om deze te benadeelen, en dit wel op het eigen oogenblik, dat de bestaande koper-pletterijen hier te lande van werk verstoken en niet bij magte zijn aan hare werklieden het dure brood van den dag te verschaffen.

»Men ziet ook met verwondering, dat de hier in te voeren duitenplaatjes te Birmingham zullen worden aangemaakt, juist dáár, waar de fabrieken zich er steeds op hebben toegelegd, om de nu te versmelten oude indische plaatjes na te maken, en die als goede waar op Java aan den man te brengen.

»De fabrieken te Birmingham worden op die wijze dadelijk op de hoogte gesteld om ook de nieuwe Oost-Indische munt met de meeste naauwkeurigheid na te maken.

»Een en ander komt ons zoo verbazend voor, dat wij niet mogen gelooven, dat ons ministerie de hand daartoe zal willen leenen. Ons schrijven heeft dan ook eeniglijk ten doel om de aandacht der volksvertegenwoordiging daarop te vestigen, en zoo doende eene verkeerde daad te verhinderen.

»Wij zullen overigens binnen kort weder een plaatsje in UEds veelgelezen blad verzoeken, ten einde nadere inlichtingen over deze zaak te geven."

De heer Groen van Prinsterer is tot lid der Tweede Kamer gekozen met 547 van de 1069 geldige stemmen. De heer Gevers Deynoot, had 477 stemmen.

Men leest in den antwerpschen *Précurseur*, onder het opschrift *Hollandsche Post*, het volgende:

»Eene petitie is ter teekening in omloop gebragt, houdende verzoek dat aan het postkantoor brieven mogen worden aangenomen voor den trein, die ten 3½ ure 's namiddags van Antwerpen naar Holland vertrekt.

»Zou het niet oneindig beter zijn, indien de kamer van koophandel verzocht, dat de zaak op den vorigen voet wierde teruggebragt, namelijk, het herstel van de dienst met de postkar, die 's avonds van Antwerpen vertrekt? Toen werden in de voornaamste steden van Holland den volgenden dag 's morgens ten 9 ure brieven bezorgd, terwijl zij nu eerst tegen 12 ure 's middags te Amsterdam aankomen, hoezeer *per spoorweg* den vorigen avond ten 6½ ure van Antwerpen verzonden.

Men verneemt, dat gisteren aan den Raad der stad Utrecht is aangeboden het verzoekschrift tot afschaffing der belasting op het gemaal, door meer dan 900 personen onderteekend. (*U. C.*)

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Donderdag 20 September.

In deze zitting heeft de heer Storm van 's Gravezande verslag uitgebragt, uit naam der Kommissie, belast met het aanbieden aan den Koning eener lijst van drie kandidaten voor het voorzitterschap der Kamer. Daaruit blijkt, dat Z M. de verzekering heeft gegeven, dat HD. zich onmiddellijk met het doen eener keuze zou bezig houden. Aangenomen voor kennisgeving, terwijl de kommissie bedankt wordt voor de door haar volbragte taak.

Is ingekomen een koninklijk besluit waarbij jhr. mr. D. T. Gevers van Endegeest benoemd is tot Voorzitter der Kamer gedurende het zittingsjaar 1855—1856.

De heer Anemaet, die in den aanvang der zitting den voorzittersstoel bekleedde, verliet dien na het uitspreken der navolgende rede:

Mijne Heeren!

Alvorens deze plaats te verlaten, heb ik de taak te vervullen om den benoemden voorzitter geluk te wenschen met de eervolle onderscheiding hem te beurt gevallen.

De betrekking, welke hij gereed staat te aanvaarden, heeft eigenaardige moeijelijkheden.

Wij wenschen die echter gemakkelijk te zien gemaakt door den geest van orde welke deze vergadering steeds kenmerkt.

Ons vertrouwende aan zijne leiding, vleijen wij ons, dat die leiding de vrijheid der beraadslagingen zal handhaven: en dat door onpartijdigheid gekenmerkt, zijn goed en krachtig beleid aan onze werkzaamheden eene rigting zal geven die ten nutte en bevorderlijk is aan de belangen des vaderlands welke wij geroepen zijn te behartigen en voor te staan.

Ik verzoek den heer Gevers van Endegeest deze plaats te willen innemen en het voorzitterschap te aanvaarden.

De nieuw benoemde Voorzitter heeft de hem opgedragen betrekking aanvaard met het houden der navolgende rede.

Mijne Heeren!

Volgaarne betuig ik u mijnen dank voor het ontvangen blijk van vertrouwen, waaraan onze geëerbiedigde Koning het zegel van goedkeuring heeft gehecht.

Het is niet de eerste maal dat ik in deze aanzienlijke Vergadering de eer heb het voorzitterschap te bekleeden. Die taak is niet gemakkelijker geworden. De parlementaire werkzaamheden immers zijn van grooteren omvang, de beraadslagingen levendiger en meer ingewikkeld, de verschillen van meening en inzigt scherper afgeteekend dan vroeger. De hoog geachte staatsman daarenboven, die zoo dikwijls deze plaats innam, doch nu door 's konings vertrouwen tot eene andere gewigtige betrekking is geroepen, heeft het voor elken opvolger moeijelijker gemaakt, wijl hij in alle opzigten een zoo voortreffelijk voorzitter was.

Maar het zal mijn streven wezen zijne voetstappen te drukken, en alzoo kalm, onpartijdig, eerlijk, mijne beste krachten te wijden aan al wat de geregelde en spoedige afdoening van zaken, de orde in deze vergadering en hare waardigheid kan bevorderen.

Wilt mij van uwe zijde, mijne Heeren, daarin ondersteunen door uwe medewerking, door uwe toegevendheid en door die welwillendheid, waar ik de onderscheiding aan heb te danken van achtervolgens meermalen op de voordragt geplaatst te zijn, uit welke de Koning den voorzitter kiest.

Gewigtige werkzaamheden wachten ons weder, al zijn er ook in het laatste jaar vele van hoog belang volbragt.

Eene wet omtrent het onderwerp der slavernij, op welker aanbieding de Koning het uitzigt opent, voegt aan de beschaving der 19de eeuw, voegt aan de beschaving van het godsdienstig Nederland.

De nog ontbrekende wetten tot stand te brengen, bij het 5de additionele artikel der Grondwet genoemd, zal eene gewigtige schrede zijn ter voltooijing der gevolgen van die herziene Grondwet, welke door ons allen bezworen is, als regeling der regten zoo van de Kroon als van de volksvrijheid.

Laat ons te zamen ijverig, eendragtig, en onder eerbiedig opzien tot het almagtig Opperwezen, dat in aller geweten leeft, medewerken om in gemeen overleg met de Regering, naauwgezet te volbrengen wat voor deze zitting is weggelegd.

Alzoo zullen wij aan het dierbare Vaderland de goede vruchten schenken, uit de vereenigde pogingen van eenen beminden Koning en van eene waardige Vertegenwoordiging te verwachten.

Hiermede, Mijne Heeren, verklaar ik het voorzitterschap te aanvaarden.

Morgen ten elf ure zal de Kamer eene zitting houden, waarin de minister van Financien, daartoe door den Koning gemagtigd, bij eene aanspraak zal aanbieden de ontwerpen van wet, uitmakende de staatsbegrooting voor 1856. Bij die gelegenheid zal de minister eenige financieele en andere mededeelingen doen.

Z. M. heeft aan Jhr. Mr. D. Hooft Jr., op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als militie-commissaris in het eerste ressort der provincie Noord-Holland, met vergunning om de uniform en de onderscheidingsteekenen, voor die betrekking bepaald, te blijven dragen.

Benoemd tot substituut-officier bij de arrond.-regtbank te Goes, Mr. J. Cohen, advoc. te Assen; tot regter-plaatsvervanger in de arrond.-regtbank te Amsterdam, Jhr. Mr. C. H. Backer; en tot griffier bij het kantongeregt te IJsselstein, Mr. C. Visser.

'S GRAVENHAGE, 20 Sept. Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden vertrekt Zaturdag avond naar Petersburg, ten einde zijne gemalin en zijne dochter het eerst naar Berlijn te vergezellen, waar zij omstreeks de maand Oktober zullen teruggekeerd zijn.

— Z. Exc. de baron d'André, minister van Z. M. den Keizer der Franschen bij het Nederl. hof, is van Parijs in deze residentie teruggekeerd.

— Z. Exc. de graaf von Konigsmarck, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van den Koning van Pruissen bij Nederl. Hof, is uit deze rezidentie naar Berlijn vertrokken.

WORMERVEER, 19 Sept. Op de markt van heden werden aangevoerd 28 stapels kaas en waren de hoogste prijzen: voor kleine *f* 28, middelbare *f* 27 3/4, per 50 Ned. ℔, met geringen aanvoer en zeer willige markt. Gisteren te Purmerend, voor kleine *f* 27.75, middelbare *f* 28, per 50 Ned. ℔.

HESTOGENBOSCH, 20 Sept. Voor de op Maandag 1 Okt. a. s. alhier te houden vrije jaarmarkt, voor paarden, hoornvee, schapen, schapen, varkens, landelijke voortbrengselen, en gereedschappen, linnen, enz. zijn van stadswege en door de prov. maatschappij van nijverheid alhier een 24tal premiën voor een gezamenlijk bedrag van *f* 200 uitgeloofd.

ARNHEM, 19 Sept. De vergadering van den raad dezer gemeente van heden, was buitengewoon belangrijk. Door eene kommissie ad hoc, werd een rapport uitgebragt, welks strekking in substantie was, om sommige belastingen te wijzigen, andere geheel af te schaffen en als eigen middel te blijven heffen eene belasting op het gemaal. Vele punten van dit rapport en voornamelijk dat omtrent het gemaal, gaven tot wijdloopige en lev[endi]ge diskussiën aanleiding. De vergadering werd verda[agd] tot aanstaanden Zaturdag. In gespannen verwachting [ziet] men de beslissing te gemoet. (*H.*)

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsbl[ad]*:

MARSEILLE, 21 Sept. De *Vesuvius*, Dingsdag v[an] Napels vertrokken, heeft het berigt aangebragt, dat [de] Napelsche ministers van policie en oorlog zijn vervang[en]. Een gerucht wilde, dat prins Filangieri tot preside[nt] van den ministerraad zou worden benoemd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 September. Eene dépêche van den gene[raal] Pélissier van 18 dezer, houdt in, dat de vijand b[ij] het werk der verwoesting, de voortreffelijke dokken ge[spaard] heeft, alsmede de daarbij gelegene etablissementen, de forten St. Nikolaas en het Quarantaine fort.

Uit een voorloopig onderzoek naar het buit gemaakt[e] materieel blijkt, dat in handen der geallieërden gevallen zijn 4000 vuurmonden, 50000 kogels, weinig holle projectilen, maar meer schroot, 500 tonnen buskruid voor de helft zeer goed, 25000 kilogr. koper, twee stoommachines en eene aanzienlijke hoeveelheid gezaagde boomstammen voor blinderingen.

De toestand der gekwetste officieren is zoo goed mogelijk en geen hunner boezemt bezorgdheid in.

Uit Marseille wordt gemeld, dat de generaal Reynault Angely, kommandant en chef van de keizerlijke garde, aldaar hersteld is aangekomen en dat de gendarmes van de garde, den 12den het kamp van Maslak zouden verlaten, om naar Frankrijk terug te keeren, zullende deze troepen door het 84ste regiment vervangen worden.

De admiraal Bruat heeft Taman en Fanagoria, gelegen bij Jenikalé, door 1200 mariniers laten bezetten.

Uit Azië was vernomen, dat Kars nog altijd door 8000 man kavallerie ingesloten was, doch geen gebrek aan levensmiddelen had, zoo min als Erzerum. De generaal Murawieff bevond zich aan het defilé van Saghanli-Dal. De eerste turksche troepen waren bij Battoum ontscheept.

De eerste spoorweg zal Konstantinopel met Belgrado verbinden.

De *Telegraph* is binnengeloopen, met tijdingen uit de Krim van 10 dezer. Het rapport van den generaal Simpson is daarmede ontvangen; dat van den generaal Pélissier ontbreekt; het was bij het vertrek van de boot nog niet gereed.

Saïd-pacha lag ziek te Maltha. Hij heeft van zijn regt afgezien en keert naar Alexandrie terug.

— De *Patrie* publiceert een brief uit Odessa, waarin vermeld wordt, dat men aldaar de tijding had ontvangen over de aanstaande komst van Keizer Alexander.

— De dagorder van den Keizer van Rusland aan de uit Sebastopol verdreven russische troepen, heeft te Parijs wegens de gematigdheid van toon een gunstigen indruk gemaakt.

— Het schijnt zich te bevestigen dat de verwikkelingen, welke Engeland tusschen het hof van Napels en de westersche mogendheden gaarne tot stand zou zien komen, zullen geschikt worden. Het engelsch eskader zal voorloopig te Lissabon blijven.

— Men meldt dat het spaansche ministerie tot het verbond met de westersche mogendheden is toegetreden, op dezelfde voorwaarde als Piemont, d. i. om voor geld manschappen te leveren.

— Een hoop uitgewekene fransche socialisten te Nice verblijf houdende, hebben beproefd in het departement Var te vallen. Een handvol soldaten is genoeg geweest om dit voornemen te verijdelen. Eenige hunner zijn gearresteerd. De *Indépendance belge* heeft het geraden gevonden deze socialisten gekken te noemen.

— Het revolutionnaire orgaan de *Siècle* wil aan den oorlog eene andere wending geven, en beweert dat hij voortaan dienen moet ten voordeele van de onafhankelijkheid der volken, hetwelk volgens de *Siècle* niets anders beteekent dan het regt en de onafhankelijkheid, met andere woorden, de revolutie. De *Constitutionnel* is van geheel ander oordeel, en verwerpt de grondstellingen van het journaal der demagogie.

— Aan het laatste Weener-korrespondentie-artikel van den *Constitutionnel* ontleenen wij het volgende:

»Toen vorst Gortschakoff, gedurende de weener-konferentien, steeds deed uitkomen dat de Czaar in de onmogelijkheid was, met de waardigheid van zijne kroon te transigeeren, riep de heer Drouyn de Lhuys op zekeren dag vol verontwaardiging uit: »Gelooft gij misschien dat Keizer Napoleon III met de militaire eer zijner natie kan transigeeren? Gij hebt ons uitgedaagd, gij moet de gevolgen er van ondergaan!"

»De uitlegging van het derde waarborg-punt berustte geheellijk op den zin van dat antwoord. 't Verklaart waarom Oostenrijk, dat zoo vaak had te kennen gegeven, het even veel aanspraak meende te hebben op de oplossing van het derde waarborgpunt als van de overigen,

kon niet besluiten de formule er van aan te nemen, aangeboden door Frankrijk en Engeland, die, behalve de algemeene belangen van Europa, bijzonderlijk de eer hunner wapens moesten doen gelden.

»In andere woorden. Oostenrijk zoowel als de westersche mogendheden, besefte de noodzakelijkheid om in het algemeen belang van Europa, het overwigt der Russen in de Zwarte Zee te doen ophouden, door middel van het verminderen der moscovische scheepsmagt; maar wat het cijfer der vermindering betreft; er bestond tusschen de door het weener kabinet voorgestelde schikking en dat van het hof der Tuileriën en van St.-James een verschil van omtrent zes oorlogschepen. Dat verschil van cijfer, zou te gering zijn geweest om de overeenkomst te doen mislukken, indien, gelijk gezegd is, Frankrijk en Engeland er niet op gestaan hadden tezelvertijd Rusland de bestraffing zijner onvoorzigtige uittarting op te leggen, door op schitterende wijze in de Krim hunne militaire eer te handhaven.

»Aangezien nu de val van Sebastopol volkomene voldoening geeft aan de militaire eer der westersche mogendheden zoo keert het derde waarborg-punt terug tot het gebied van Europa's algemeene belangen, op welk gebied het schier onmogelijk is dat Frankrijk en Engeland niet slechts erlangen zedelijk hulp of eenvoudige wenschen, maar ook Oostenrijks feitelijke medewerking.

»Van het oogenblik aan, dat de konfidentieele rapporten van generaal Pélissier schier met wiskundige juistheid opgaven het aanstaande oogenblik dat Sebastopol in de magt der geallieerden zou vallen, gaf de Keizer der Franschen, voorziende dat, tengevolge eener zulke belangrijke gebeurtenis, de tijdelijke oneenigheid, ontstaan tusschen Oostenrijk en de westersche mogendheden betreffende de verwezenlijking van het derde waarborgpunt, noodzakelijk moest verdwijnen om plaats te maken voor eene naauwe aaneensluiting, gebazeerd op de algemeene belangen van Europa, — de Keizer der Franschen, zeggen wij, gaf blijk van buitengewoon doorzigt, door het bezigen van al zijnen invloed om Engeland het besluit te doen nemen de grondslagen van het verbond van 2 December staande te houden, aan de westersche mogendheden de volle vrijheid latende om aan den oorlog die uitbreiding te geven, welke met hare eischen overeenkwam. 't Was in het begin der verledene maand Augustus, dat ter regeling van dien nieuwen toestand, aan Oostenrijk door Frankrijk en Engeland voorgesteld, er notas in plaats van eene bijzondere konventie, te Weenen tusschen graaf Buol en de vertegenwoordigers der kabinetten van Parijs en Londen werden gewisseld.

»Het onmiddelijk gevolg der inneming van Sebastopol en de vernieling der russische oorlogschepen in die haven liggende, is geweest de volkomene verwijdering van het verschil dat er bestond tusschen hetgene men de oostenrijksche voorstellen noemt en de eischen der westersche mogendheden."

ENGELAND.

LONDEN, 20 Sept. Het te Londen verschijnend dagblad *The Press* behelst eene bekentenis, die, omdat zij de opregte uitdrukking der waarheid is, zeker met leedwezen zal gelezen worden, het meest door de *Times*, die gewoon is elke waarheid te verdenken en nog onlangs de onbeschaamdheid had de russische bevelhebbers in de Krim als onbekwaam voor te stellen, alsof de schande van Engeland bedekt kon worden, door den vijand smaad en hoon naar het hoofd te werpen, doch bij de magteloosheid van leger en vloot op het alles verdubbelende papier. De *Press* schrijft:

»De verovering van Sebastopol is het werk der fransche troepen, die sterk genoeg waren om zich in den Malakoff-toren te vestigen. Aan hen komt de eer toe. Wij verheugen ons over het gewigt en den glans hunner overwinning; maar wij kunnen het niet ontveinzen hoe zeer het ons smart, dat wij ons van die gebeurtenis slechts en zeer gering deel kunnen toeëigenen. Is het voor ons niet iets treurigs, om niet te zeggen vernederends, het ons zelven te moeten bekennen, dat thans in het Oosten, de ster van Frankrijk dag aan dag schitterender zich verheft, en dat Frankrijk als de natie beschouwd wordt, als de grootste mogendheid van het westen, aan welke de toekomst behoort. Ziedaar een zeer natuurlijke indruk; hetzij verre van ons dat wij deswege ijverzuchtig zouden worden, integendeel moeten wij er krachtig door worden opgewekt. Frankrijk heeft door zoo roemrijke groote overwinningen in de Krim ten uitvoer te brengen, in het gemeenschappelijk werk meer gedaan dan het verpligt was, en wij hebben minder gedaan. Terwijl wij den moed en de pogingen van onzen bondgenoot bewonderen moeten wij het diep betreuren zelven zooveel ten achteren te zijn gebleven.

— Men leest in den *Times* van 18 dezer:

»Uit Berlijn wordt met veel waarschijnlijkheid geschreven, zoo niet-officieel, dat de Keizer van Rusland zijnen oom, den Koning van Pruissen den val van Sebastopol berigtende, aan zijn telegrafische depêche op hoogen toon zou hebben toegevoegd »dat Rusland, na zulk eene nederlaag geen vrede zou maken." Is die verklaring waar, dan beantwoort ze beter aan den toon, tot hiertoe door het russische gouvernement aangeslagen, dan de belagchelijke poging van het voornaamste russische orgaan te Brussel, die de bevatting van het hooger gelegen deel van Sebastopol, als een uiterst schrandere berekening van militair genie voorstelt, welke voor de belangen van het russische leger gunstig is en der strategie van vorst Gortschakoff eer doet. Was de vorst geplaatst tusschen de keuze van de vesting te moeten verlaten of zijn leger te verliezen, dan heeft hij stellig van twee kwaden het minst kwade gekozen. Wij verblijden ons voor de menschheid, dat de Russen van hun opzet hebben afgezien om Sebastopol tot aan den laatsten steen te verdedigen. Maar wij verheffen ons luide tegen de buitensporige bewering der aanhangers van Rusland, dat die aftogt de stelling van den vijand in de Krim zou verbeterd hebben.

»De ontruiming van Sebastopol, ondanks de groote belangrijkheid dier vesting, is de minste der bezwaren en rampen van het russische leger, want die massa menschen is nu overgelaten aan allerlei ontberingen en gevaren in een schiereiland, dat hun noch middelen tot onderhoud noch mogelijkheid tot heil aanbiedt.

»Intusschen verzet de keizer van Rusland zich tegen de harde lessen des oorlogs en de noodlottige staatkunde vervolgende, die hem er toe geleid heeft de te edelmoedige voorwaarden aan te nemen, welke hem te Weenen werden aangeboden, dreigt hij tegenstand te zullen bieden tot dat hij meer zal moeten geven en zijne hulpmiddelen verminderd zullen zijn.

»Maar wie is behalve zijne eigene onderdanen nu het offer dier eischen? Wij hebben gezien wat Rusland heeft kunnen doen ter verdediging van Sebastopol toen al de militaire inrigtingen aldaar in vollen bloei waren, thans nu die inrigtingen vernield zijn, is er geene reden om in de toekomst de inspanningen van Rusland te moeten vreezen."

— De blijdschap over den val van Sebastopol, schijnt te Stockholm grenzenloos te zijn. Toen onderscheidene depêches allen twijfel over den val van deze vesting wegnamen, vereenigde zich onmiddelijk eene kommissie uit de voornaamste burgers, waarin eenparig tot eene algemeene verlichting der stad besloten werd, die dan ook plaats had, zonder dat de gemeentekas daartoe iets bijdroeg. De koning en de kroonprins verlieten, waarschijnlijk toen zij het berigt van deze algemeene stemming kregen, in den namiddag de stad.

— Onder de Noord-Amerikaansche bladen, die aan de quæstie van den Bondtol thans de meeste aandacht schenken, behoort in de eerste plaats de *Evening Post.* Dit blad herinnert aan de zending van den Deenschen admiraal Montlier naar Parijs, met de orde van den Olifant voor keizer Napoleon, benevens aan het verzoek om vriendschappelijke tusschenkomst; het blad maakt daarbij tevens de opmerking dat de president der Vereenigde Staten te ver gegaan is om terug te kunnen keeren. Wanneer Denemarken na 12 April de geringste poging mogt wagen om den tol met geweld te heffen, zal Amerika met gewelddadige en represaille maatregelen moeten antwoorden. De *Evening-Post* schat reeds de waarde der deensch-west-indische eilanden St. Thomas, St. Croix en St. John en werpt op eerstgenoemd eiland om de voortreffelijke ligging voor een maritiem- en handels-station, een begeerig oog. Daar ook Pruissen van plan is te weigeren den Sondtol te betalen en alle handelsstaten bij de afschaffing daarvan belang hebben, zoo is het te hopen dat Denemarken verstandig genoeg zal zijn geen nutteloozen tegenstand te beproeven. In gelijken zin redeneren de meeste amerikaansche bladen. In weerwil hiervan gelooft de new-yorker korrespondent van den *Times* dat de regering te Washington de zaak minder ernstig opneemt, hoewel het een bedenkelijk voorteeken is dat het denkbeeld van overzeesche veroveringen in de Vereenigde Staten dagelijks meer bijval vindt.

— Niettegenstaande de wet betreffende 't verbod van verkoop van sterken drank in de Vereenigde Staten een zeer groot aantal aanhangers vindt, schijnt men meer en meer overtuigd te worden, dat die wet in eene stad als New-York onuitvoerbaar is. Dit schijnt zelfs de meening te zijn van een genootschap dat zich ten doel gesteld had, om de wet door alle middelen, hetzij die wettig zijn of niet, te doen uitvoeren. Ondertusschen is eene aanklagt ingediend tegen de eigenaars van een der voornaamste hôtels aldaar, omdat zij een glas brandewijn aan iemand geschonken hebben. De jury zal hierover nu beslissen.

— Oppervlakkig zou men zeggen, dat thans aan de beroeringen in Mexico een einde gebragt is door de vlugt van Santa Anna, tegen wien het grootste gedeelte der bevolking in opstand was gekomen. Dit is echter niet het geval; de verschillende partijen in het land willen elk volstrekt hare bijzondere oogmerken bereiken, zoodat de generaal Carrera, die voor den tijd van zes maanden, en dus voorloopig, tot president benoemd is, reeds het voornemen zou hebben aan den dag gelegd, om die waardigheid neder te leggen. Eigenlijk is hij ook de man niet, die de voornaamste hoofden van den opstand, zoo als Alvarez en Camanfort kan voldoen, want hij is reactionnair.

In dezen stand van zaken spreken sommigen van eene splitsing der republiek in verscheidene onafhankelijke Staten, en weer anderen van eene inlijving met de Vereenigde Staten, waartoe eene magtige partij in beide landen zelfs werkzaam is.

Zoodra de vlugt van Santa Anna in de hoofdstad der republiek bekend was geworden, werden de huizen van zijne ministers en die van velen zijner vrienden bestormd, en bijna alles vernield wat zich daarin bevond. Den heer Lizardi, die betrokken is in de buitenlandsche schuld, ging het niet beter, de menigte drong met woede zijn huis binnen, en alles wat men vond, waaronder eene groote menigte schuldbrieven en andere papieren van waarde, werd op straat verbrand.

BELGIË.

BRUSSEL, 19 Sept. De zamenscholingen wegens de verhooging van den bierprijs hebben nu opgehouden. De eigenaar van den estaminet *Renard* heeft namelijk besloten, den prijs op den ouden voet terug te brengen, welk voorbeeld door anderen is opgevolgd; zoodat de bezoekers dier estaminets, in plaats van de glazen in te smijten, die woningen vergenoegd verlaten hebben.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 21 September.

BEVALLEN (19 Sept.): Wed, J. J. Kettmann, geb. Paulus, Zoon.

OVERLEDEN (14 Sept.): D. G. M. van Ebbing, 5 m. — (15 Sept.): G. Hoeting, geb. Wilts, 34 j. - H. W. C. Oyeman, 25 j. — (16 Sept.): H. Gullen, 62 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		20 SEPT. 4½ u. gebl.	21 SEPT. 4 u. gebl.		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63¼	63¾	a	63 15/16
Dito Dito	3 „	76	76	„	
Dito Dito	4 „	93 9/16	93 7/16	„	
O. I. Leening 1844	4 „	93½		„	
Amortis. Syndik.	3½ „	90		„	
Handel-Maatschappij	4½ „			„	
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „			„	
„ Holl. Spoorw.-M.	„			„	
Obligatiën	4½ „			„	
Maatschappij van Weld.	4 „			„	
Aand. Ned. Bank	„			„	
België	2½ „			„	
Dito bij *Rothschild*	2½ „	50⅝	50⅝	„	50⅞
Frankrijk, Obligatiën	3 „			„	
Spanje, Onbep. Stukken	1¼ „	19½	19 7/16	„	
Dito	3 „	38	38⅛	„	
Dito Binnenl. à 6/m.	3 „	32¼	32¼	„	32⅜
Coupon-Bewijzen		4⅝		„	
Amortisable Schuld		4⅞		„	
Portugal, te Londen	3 „	40 5/16	40 5/16	„	40⅜
Dito Uitgestelde				„	
Rusl., bij *Hope* 1798 en 1816	5 „	101⅛	101⅛	„	
Dito Dito 1828 en 1829	5 „	100½	100⅝	„	100½
Cert. bij dito 1831 en 1833	5 „			„	
Dito	4½ „	87⅝		„	
Dito bij *Hope*	4 „	75⅜	75¼	„	
Dito bij *Stieglitz en Co.*	4 „	74⅜	74⅜	„	
Dito bij id. 5de Serie	4 „	74		„	
Certifikaten te Hamburg	5 „			„	
Inschrijving in Assignat.	6 „			„	
Certifikaten van dito	6 „			„	
Polen, Certifikaten	4 „	68⅜	68½	„	
Dito Aand. met Lot. fl. 500				„	
Oostenrijk, Metalliek	5 „	63	63 1/16	„	63⅛
Dito Nationale	5 „	67⅜	67 7/16	„	67½
Dito Nieuwe 1847	2½ „	32⅜	32⅛	„	
Dito 1851 en 1852	2½ „	32⅜	32⅜	„	
Dito Nieuwe dito	5 „	74⅛	74 1/16	„	74⅛
Dito 1854	5 „	74⅛	74 1/16	„	74⅜
Ween. Bank bij *Goll en Co.*	5 „			„	
Dito	4 „			„	
Aand. met Loting fl. 250	„			„	
Nieuwe dito 1854				„	
Pruiss. Aand. 1854	3½ „	196		„	
Amerika, Bank-Aktiën Cert.		1 1/16	1 1/16	„	
Dito Orig.		1 1/16	1⅛	„	
Napels, Cert. *Lam. en Bouwer*	5 „			„	
Sardinië	5 „			„	
Denemarken, Leen. te Lond.	5 „			„	
Louisiana bij *Hope*	5 „			„	
Braziliën	5 „	99⅛		„	
Dito 1843	4½ „			„	
Mexiko	3 „	20 15/16	20 15/16	„	21
Dito Onbepaalde	3 „	20 15/16	20 15/16	„	21
Peru	4½ „			„	
Grenada, à £ 100	2½ „	18		„	
Dito Uitgestelde		6 15/16		„	
Ecuador à £ 100		3 3/16		„	
Venezuela, à £ 100	4½ „			„	
Dito Uitgestelde	1½ „	11⅛		„	
Grieken, te Londen	5 „			„	

Bij geringe omzet waren binnenl. fondsen prijshoudend. — Russ., Portug., Spaansche en Oostenrijksche bij vrij levendige handel tot verbeterde koersen te plaatsen. — Zuid-Amer. zonder handel.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3½ pCt. Diskonto 3 pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 20 Sept. Belg. leen. 2½ pc. 54¾, Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. 93¾; Spanje 1—3 pc. 19 5/16; Binnenl. 3 pc. 32 5/16; Romeinen 5 pc. 82¼; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 66⅝

PARIJS, 20 Sept. Fransche 4½ pc. 92.—; 3 pc. 66.45; 3 pc. Spanje 32⅝; id. 1¼ pc. 19½; 4½ pc. Met. 81; Rom. Leen. 83⅞.
MADRID, 19 Sept. 3 pc. Schuld 34.15; id. 1¼ pc. 19.50.

LONDEN, 20 Sept. Consols 90⅛, 3 pc. Spanje buitenl. 38¼; 1 pc. dito 19½; Comité-Bewijzen 4½; Passive 4⅞. 5 pc. Rusl. 97½; 4½ pc. dito 87½; 4 pc. Holl. 96½; 2½ pc. id. 64⅝; 5 pc. Sardinië 84½; Brazilië 102; 4½ pc. Peru 76½; Gren. uitg. 6⅜; id. werk. 18½; 3 pc. Mexiko 21⅜; Turkije —; 4 pc. Portugal 44; Ecuador 4⅜; Wissel op Amst. —.—.

WEENEN, 20 Sept. Met. 5 pc. 75⅜; id. 4½ pc. 66⅜; Bank Aktien ——; Wissel op Londen 11.03, Amst. ——; Parijs 132; Goud 20½; Zilver 15⅜; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 20 Sept. 3½ pc. Pr. Staatsch. —; 5 pc. Rusland 96½; id. 4½ pc. —; Wissel op Londen 2/m, 6 Th. 17⅜; Parijs 78⅝; Amst. —; Weenen 140⅜; Petersburg 100.

HAMBURG, 20 Sept. Spanje 3 pc. 30; id. 1 pc. 18; Rusl. 5 pc. —; 3 pc. Mexikanen —; 5 pc. Sardinië —; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—; Weenen —.—.

FRANKFORT, 20 Sept. 5 pc. Met. 65½; 1 pc. Spanje binnenl. 19 7/16; id. 3 pc. 31⅜; Wissel op Londen 3/m. ——; Parijs —; Weenen —; Amsterdam —.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ 55 15/16	Livorno	2/m	ƒ 39
»	zigt	» 56 1/16	Napels	»	» 86¼
Bordeaux	2/m.	» 55½	Petersburg . . .	»	» 1.72
»	zigt	» 55⅞	Weenen	6 w.	» 31
Madrid	3/m.	» 243	Augsburg . . .	»	» 36
Cadix	»	» 243	Frankfort . . .	»	» 100
Seville	»	» 240	Hamburg . . .	2/m.	» 35
Bilbao	»	» 241	» . . .	zigt	» 35½
Lissabon	»	» 41½	Londen . . .	2/m.	» 11,72½
Porto	»	» 41½	» . . .	zigt	» 11,82½
Genua	2/m.	» 46	Rotterdam	»	¼

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN

Metalliek . . .	ƒ 26,10	a —	Pruissische . .	ƒ 35	a —
Napelsche . . .	- —,—	„ —	Spaansche . .	- 2,37	„ —
Div. in £St. .	- 11,72½	„ —	Hamb. Russ. .	- 34⅝	„ —
Eng. Russen .	- 11,72½	„ —	Russ. in Z. R.	- 34⅝	„ —
Fransche . . .	- 55⅞	„ —	„ Pap. „	- —	„ —
Belgische . . .	- 55⅞	„ —	Pools. in Fl.	- 27	„ —

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à ƒ10 per Stuk	ƒ 9,70	a 9,80
Oude Gerande Dukaten	» 5,55	» 5,65
Wigtige Souvereinen	» 11,75	» 11,85
» Pistolen	» 9,60	» 9,70
Stukken van 20 Francs	» 9,35	» 9,4

Baren Goud en Specien à ƒ1442,60 per Ned. ℔ fijn 11 à 11½ pc.

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters . . . . per Stuk	ƒ 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33	» 2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65	» 2,70
Fransche	» 2,70	» 2,75
Pruissische Daalders	» 1,75	» 1,78
Zilver 1000 à 980	ƒ —,—	à —,—
» 900 » 700	» 104,20	» 104,70

OBLIGATIËN 3 pCts. DENEMARKEN. — De rente dezer obligatiën, verschijnende 30 September 1855, zal ten kantore van de heeren N. M. Rothschild en Sons te Londen worden betaald.

OBLIGATIËN BRAZILIË. — De coupons, verschijnende 1 October aanstaande der leeningen ten laste Brazilië van 1824, 1825, 1829 en 1839 zullen alsdan bij de verschillende agenten worden betaald.

MEXICO. — Volgens een dekreet van 30 September 1854, thans publiek gemaakt, zullen de nog niet gekonverteerde uitgestelde obligatiën van 1837 in 3 pCts. obligatiën overgaan. Aan de houders wordt aangeboden 60 pCt. in 3 pCts. en nog 15 pCt. als vergoeding voor niet genotene rente.

Een meer uitvoerig berigt in een volgend nummer.

Het komité te Londen heeft berigten van den heer Whitehead, dato 19 Augustus. Tot provisioneel president is aangesteld de generaal Carrera. Het departement van finantiën was nu in handen van den heer P. F. de Castillo, die, in afwachting van een onderzoek wegens de aanwijzingen op de tolregten, had gelast alle uitbetalingen daaruit te staken, behalve alleen die voor de rentebetaling.

De paket brengt D. 12,500 uit Tampico voor rente.

PERUAANSCHE 3 pCts. OBLIGATIËN. — De coupons dezer obligatiën, verschijnende 1 October aanstaande, zullen worden betaald ten kantore van de heeren Anty Gibbs en Sons te Londen.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 21 September.

Gisteren is te Rotterdam afgedaan de per *Goed Vertrouwen* gearriveerde lading Arracan-Rijst a ƒ 8½, van boord te ontvangen, alsmede alhier de per *Pantaloon* zeilende lading Arracan-Rijst a ƒ 8 1/16.

GRAANMARKT.

Tarwe en Rogge in een doen met weinig handel; verkocht van Tarwe: 128 ℔ b. Poolsche ƒ540; 126 ℔ dito ƒ525, 27, 528.

Van Rogge: 120 ℔ Pruissische ƒ350; 119 ℔ o. dito ƒ355; 121 ℔ Pommer ƒ345; 121 ℔ Zweedsche ƒ343; 120 ℔ Holsteinsche ƒ338.

Garst in een doen; 102, 103 ℔ jar. Vriessche Winter ƒ216, 219.

Boekweit onveranderd: 122, 123 ℔ N. Inlandsch ƒ310, 314.

Op 9 vaten Olie in Sept. en Oct. ek. 105½ ℒ. *Raapolie* op 6/w. ƒ 62¼; Vliegend ƒ 61; 1°. Oct. ƒ 60¼, ½; Nov. ƒ 60, 59½; Dec. ƒ 60, 59¾; Mei ek. ƒ 59, 8½. *Lijnolie* op 6/w. ƒ49½; Vliegend ƒ48½, 7; 1°. Oct. ƒ46½. *Hennepolie* op 6/w. ƒ 54½. *Raapkoeken* per 1040 st. 107, 110. *Lijnkoeken* per 104 st. 14, 16½.

SCHIEDAM, 20 Sept. Gerst. Verkocht: 131/2 ℔ gedr. Zweedsche ƒ265 3/m.; 127/2 ℔ Libau ƒ275 kont. — Moutwijn ƒ 25,50; Jenever ƒ31; Amst. Proef ƒ 32,25, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 20 Sept. Smit, Dorothea Henriëtte, Akyab. — Gisteren nog: Van der Zweep, Wilhelmina, Batavia

DEAL, 18 Sept. Mulder, Straat Balie, Akyab naar Amsterdam.

UITGEZEILD:

HELVOET, 20 Sept. Lt. 1e klasse de Ruiter de Wildt, Prins Willem Frederik Hendrik, Ned. Transportschip, Batavia. - Teerlink, Weltevreden, Akyab.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 21 Sept. in lading naar:

Keulen	D. Hoogewegh, Prins Emil.
Dusseldorp & Neus	W. Brugman, Niederrein N°. 4.
Mainz	W. Keller, Mainz N°. 6.
Heilbron	C. Heuss, Hoffnung.

AMSTERDAM, 20 Sept. vertrokken:

Coblentz	A. Deinum, Stad Amsterdam.
Ludwigh. & Manheim	J. G. Fenster, Mein Vergnugen.

21 September.

Keulen	Th. Wemmers, Colln N°. 7.
Manheim	J. Polsen, Johannes.
Mainz	J. S. Ehrhart, Mainz N°. 8.

Rijnhoogte ARNHEM 21 Sept. 1 el 98 duim.
KEULEN 20 „ 9 vt. 1 „

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O.Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 24 September, 's avonds ten vijf ure.

1. De Boeren-Hofstede *de Jonge Linden*, in de Rijke Waveren, Gem. Ouder-Amstel, groot b. 24.8970. } te zamen in slag.
2. Zes Kampen Wei- en Hooiland, als voren, groot b. 5.4840. }
3. Een Huis en Erve, Kalverstraat, E 276.
4. Een Huis, Achterhuis en Erf, Koestraat, K 214.
5. Een Huis en Erf, Zeedijk, M 14.
6. Een Huis, benevens twee Huizen en Erven, hoek Krom-Boomsloot en Korte Keizerstraat, O 15, 121 en 122.
7. Een Huis en Erve, Kerkstraat, CC 638.
8. Een Huis, Tuin en Erve, Weesperstraat, W 51.
9. Een Huis en Erve, Weesper-Kerkstraat, W 380.
10. Een Pakhuis en Erve, Weesper-Kerkstraat, W 368.
11. Het Buitenverblijf *Weltevreden*, te Groot Duivendrecht, bij de R. K. Kerk, C 236.
12. Een Perceel Wei- en Hooiland, Watergraafsmeer, groot b. 0.8740.
13. Twee Huizen en Erven, Prinsengracht, KK 515 en 516.
14. Een Huis, Achterhuis en Erve, Rozengracht, DD 453.
15. Een Huis en Erve, Boomstraat, PP 615.
16. Een Huis, Achterhuis en Erve, Haarlemmerdijk, UU 208.
17. Twee Huizen en Erven, eerste Rozendwarsstraat, EE 49 en 50.
18. Een Huis en Erve, Walenplein, B 229.
19. Een dito, Driekoningstraat, LL 29
20. Een Huis, Tuin en Erve, Korte Leidschedwarsstraat, JJ 132.
21. Een Huis en Erve, Anjeliersgracht, PP 420.
22. Een dito, Palmstraat, QQ 810.
23. Twee Huizen en Erven, Elandsgracht, in den Nieuwen Gang, GG 212 en 213.
24. Een Huis en Erve, hoek Staalstraat en Groenenburgwal, C 516.
25. Een dito, Stoofsteeg, K 539.
26. Een dito, Prinsengracht, in den Klaverbladsgang, EH 353.
27. Een dito, Rozenstraat, EE 342.
28. De Warmoezierstuin, *Bagatelle*, met de Gebouwen, buiten de Utrechtschepoort, op het Hoedemakerspad, N°. 1454.

Voor de Spijskokerij der *Vereeniging van den H. Vincentius*, ter gelegenheid van den tegenwoordigen gezondheidstoestand:

Van L. D. S. ƒ1. N. N. ƒ10. N. N. ƒ7. N. N. ƒ1.

Advertentiën.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgev